

Neli küsimust arhitektile

Arhitekt Ülo Peil, kui palju olete oma projekti tellija nõuetega kohandanud?

Eks ta natuke väiksemaks ole läinud. Üritasime jälgida, et puid võimalikult vähe ehituse alla jääks. Siis pöörasime ehitist, nagu saime. Tamjärv käis ise kah platsil ringi ja vaatas, et kirvega liialt ei vehitaks. Algul pidi kooli alla jääma 100 puud, nüüd jääb ainult 20. Nii et me võiksime mõne ökoloogide preemia saada.

Mille poolest on teie projekt uudne ja enneolematu?

Klassid on omaette majakestes, iga jalutusruumi juurde kuulub kaks klassi. Ja ega ma ümmarguse saaliga kooli kuskil Eestis näinud pole. On arvestatud ka kujunevat kursuste süsteemi ja individuaalõppe võimalusi.

Kas sulle tundub, et see nõukogudeaegne kool-kombinaat, kus me sinuga käisime, 44. keskkool, oli midagi hirmus koledat?

Eks neis tüüpkoolides oli ka mingi oma võlu, seal on kõik nii hästi unifitseeritud, et möödalaskmisi polegi. Meie kooli tüüpprojekti juures oli pealegi Allan Murdma professionaalne käsi mängus. Küsimus on selles, et kui samasuguseid koole on hästi palju, ei pruugi oma kooli tunnet tekkida. Mina sain küll Mustamäele kooli tulles šoki, kui nägin, et "Kaja" kino juures on venelastel täpselt samasugune kool. Ja oluline on ka ümbritsev keskkond, kui maastiku reljeef toetab, võib iga tüüpmajagi ilus olla.

Mitu arhitekti on kurtnud, et tänapäeval teatakse uusehitisi ainult tellija nime järgi, arhitekt on täiesti unustatud. Oled sa ka nõrдинud, et räägitakse ainult Tamjärve koolist.

Vaevalt, et minu nimi aitaks kooli ehituseks vaja minevaid miljoneid akumul eerida. Teine asi, kui tegu oleks mõne maailmakuulsa arhitektiga. Aga Tamjärve nimi tõmbab raha ligi nagu kärbsepaber. Pool raha, 35 miljonit, j on vaja ju veel kokku ajada.